

han berørte flere af de Forhold, som Forstanderen havde fremdraget der, ligesom han ogsaa omtalte hans Slutningsbemærkning, som netop gik ud paa, at han maatte fraraade en hel Aabning af de Vande, hvorom det indbragte Forslag særlig drejer sig, ligesom han ogsaa maatte fraraade hel Aabning af Vandene mellem Hals og Løgstør. Ved Siden deraf udtalte han unægtelig, at han ikke skønnede, at de laasede Vande havde haft nogen særlig Betydning for Fiskeynglens Udclækning. Men, som sagt, han fraraadede absolut hel Oplukning for disse Farvande. Landstinget henholdt sig til biologisk Stations Udtalelser, hvorimod Folketinget stillede Forslag om, at der skulde gives fuldstændig Aabning. Men en hel Aabning af de laasede Vande i Limfjorden kan der neppe være Tvivl om vil foranledige, at Fiskeriet kommer til at faa et langt betydeligere Omfang, end det hidtil har haft, og naar man nu ved, at Limfjorden er det eneste Sted, hvor Fiskebestanden vel hidtil har været omtrent af uforændret Størrelse, kan der neppe være Tvivl om, at det vil have sin Betænkning ved Aabningen af Vandene at foranledige, at Fiskeriet der igen bliver drevet i langt betydeligere Omfang end hidtil. Deraf vil der nemlig resultere, at man, naar der har været aabent nogen Tid, igen vil blive nødsaget til at lukke, i hvert Fald for en Del af Vandene, for igen at faa Fiskeriet til at holde sig paa et bedre Standpunkt. Følgen af at ophæve de laasede Vande vil altsaa efter min Overbevisning kun blive, at man senere igen kommer til at lukke for dem. Vil man imidlertid foretage en Ændring med Hensyn til de laasede Vande i Limfjorden, vil jeg dog anse det for rigtigst, at det bliver i Overensstemmelse med det fra Landstinget stillede Forslag, saa at Laasningen bliver indskrænket til at omfatte en vis Tid af Aaret. Men, som sagt, mit Hovedstandpunkt er, at dette Spørgsmaal helst maa finde sin Afgørelse, naar Fiskeriforslaget i sin Helhed kommer til at foreligge for det høje Ting til Behandling, og jeg føler mig forvisset om, at den Tid ikke er fjern, hvor der atter fra Ministeriet vil blive indbragt et Lovforslag i saa Henseende for Rigsdagen.

Trolle: Som den ærede Landbrugsminister allerede har omtalt, har der i Folketinget været absolut Enighed om at foreslaa Ophævelsen af de saakaldte laasede Vande, baade de ved Lov laasede og de administrativt laasede. Men en anden

Sag er det, naar der er Spørgsmaal om en stykkevis Gennemførelse af denne Ophævelse af Laasningen. Jeg skal over for de Bemærkninger, som Ministeren kom med om den befrygtede Fare ved Ophævelse af Laasningen for Befiskningen, udtale, at man der bestemt maa skelne mellem Standfisk og Trækfisk. Jeg tror, at der vil kunne indvindes betydeligt mere ved at aabne disse laasede Vande, uden Skade for Fiskeriet, idet der paa disse Omraader finder en hel Del Fiskevandring Sted, og at man efterstræber dem saa meget som muligt, er rationelt. Altsaa principielt staar jeg paa det samme Standpunkt, som jeg hidtil har indtaget, nemlig for Ophævelsen af de laasede Vande, men ganske vist ikke stykkevist. Ophæve vi nemlig disse laasede Vande, vil man komme fra alle Egne af Landet og forlange Ophævelse af Laasningen, og det mener jeg vilde være meget farligt, hvis man ikke samtidig indførte den Bestemmelse, som det sidst forelagte Lovforslag fordrer, nemlig Forbud mod Ilandbringelse af Undermaalsfisk. Disse to Ting staa i saa nøje Forbindelse, at de ikke kunne skilles, og hvis man gaar til en delvis Ophævelse af Laasning, mener jeg, man bør gøre det for en længere Strækning, f. Eks. hele Limfjorden, og da samtidig indføre Forbud mod Ilandbringelse af Undermaalsfisk. Thi det mener jeg er det væsentlige, at der i disse laasede Vande opholde sig en Masse Smaafisk, som man hidtil har skærmet ved at paabyde Laasning. Ophæver man nu Laasningen, maa man paa mere rationel Maade end hidtil sørge for at skaane denne Masse Smaafisk, der findes i disse Vande. Jeg mener derfor, at skal Spørgsmaalet tages op, kan det kun ske i Forbindelse med Spørgsmaalet om Forbud mod Ilandbringelse af Undermaalsfisk. Nu er det saaledes, at vi vel have Maal paa Fisk, men ikke Forbud mod *Ilandbringelse* af Undermaalsfisk, og da Fiskerne have Lov til at anvende den ilandbragte Undermaalsfisk — ganske vist til eget Brug, men det kan meget vanskeligt kontrolleres — mener jeg, at det er ensbetydende med, at der i Grunden ikke er noget Forbud mod Fiskeri af Undermaalsfisk. Og, som sagt, hvis man gaar til en saadan delvis Gennemførelse af Forbud mod Laasning, mener jeg, at man bør gøre det over hele Linien eller i alt Fald for en længere Strækning i det samme Farvand, og saa vil der intet være til Hinder for, at man vel ogsaa kunde gaa til en Ændring i Lovgivningen for Limfjorden for sig, uden at